

Milica Pavlovic

Boginja

Ni poruke ni poziva
i soba vec me proziva
sto spavam sama
Pa zovem nedostupan broj
i sebe lazem da si moj
oh kakva drama
Crna svila polumrak
vino dize pritisak
samu sebe zavodim
A ti noc vec devetu
u ko zna cijem krevetu
to je sve, ne stidi se
Ref.

Ubija me taj tvoj ukus los
sto i pored boginje bi jos
ma slusaj
dugujes mi suze krv i znoj
ti bi da ti budem samo broj
ma nemoj

Ni poruke ni poziva
i ceo grad me proziva
ma sram te bilo
Ti lake lako dobijas
da me zbog takvih odbijas
bice ti krivo

Crna svila, polumrak
vino dize pritisak
samu sebe zavodim
A ti noc vec devetu
u ko zna cijem krevetu
to je sve, ne stidi se

Ref. 2x